

**Tisha B'av 2005**  
**Camp Ramah in New England**  
**Palmer, MA**

Our God and God of Our Ancestors, on this evening we gather to observe Tisha B'av, the saddest day in the history of the Jewish people. With deep sorrow we recall the glory that belonged to Zion. Though our people, homeless for centuries, have wandered from land to land, their love for Zion and Jerusalem has remained ever fresh in their hearts.

We are grateful O Lord, that ours has been the privilege of witnessing the restoration of Zion and the return of our people to their ancient land. As we thank You for this miracle, we pay tribute to all those brave men and women who have given their lives that Israel may be reborn.

As we mourn the destruction of our Holy City, Jerusalem and its Temple two thousand years ago, we also mourn all who have died, throughout our history, for the sanctification of Your name. We vow never to forget them.

May it be Your Will, O God, that Jerusalem, the land of Israel and the people of Israel receive your blessing of peace. May we dare to hope that one day the whole world will be at peace. Amen.

**איכה - פרק א**

א איכה | ישבה ביד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות  
היתה למס: ב בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה איולה מנחם  
מכל־אהביה כל־רעהיה בגדו בה היו לה לאיבים: ג גלתה יהודה מעני ומרוב  
עבודה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל־רדפיה השיגוה בין המצרים:  
ד דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל־שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה  
נוגות והיא מרלה: ה היו צריה לראש איביה שלו כִּי־הוזה הוגה על  
רב־פשעיה עולליה הלכו שבי לפני־צר:

It is 586 B.C.E....more than two thousand, five hundred years ago. The Babylonian armies have sacked Jerusalem, destroying the Temple of Solomon and carrying the Jewish people into exile...And the date is Tisha B'av

It is 70 C.E....just after the turn of the millenium. The Roman legions under the emperor Titus have crushed the Jewish revolt in Israel, leveled Jerusalem, burned the Second Temple, murdered thousands of Jews in the streets and carried off many others into exile and slavery...And the date is Tisha B'av

It is 135 C.E....The Jews muster their last forces behind the mighty Bar Kochba, and yet the fortress of Beitar falls to the Romans, thus crushing the hope of Jews living autonomously in Israel for almost two thousand more years.....And the date is .Tisha B'av

### איכה - פרק ב

א איכה ילעב באפו | אדני את-בת-ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל  
ולא-זכר הדם-רגליו ביום אפו: ב בלע אדני לא [ולא] חמל את כל-נאות  
יעקב הרס בעברתו מבצרי בת-יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה:  
ג גדע בחרי-אף כל קרו ישראל השיב אחר ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש  
להבה אכלה סביב: ד דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי-עין  
באהל בת-ציון שפך כאש חמתו: ה היה אדני | כאויב בלע ישראל בלע  
כל-ארמנותיה שחת מבצרו וירב בבת-יהודה תאניה ואניה:

It is 1096...The first Crusade has brought untold numbers of Jews to be hunted, killed, and persecuted in the name of God. Throughout Europe these Crusades brought disaster and calamity to the Jewish people...And the date is Tisha B'av.

It is 1242...24 cartloads of Talmudic volumes are burnt by church officials in France...And the date is Tisha B'av

It is the Middle Ages....Throughout these years the Jews are blamed for unspeakable atrocities and are kicked out of England, France, Spain, and Italy....and the date is Tisha B'av

It is 1348...The Black Plague has brought mob violence to Jewish homes throughout Europe as the Jews are blamed for spreading the plague...and the date is Tisha B'av

## איכה - פרק ג

א אָנִי הַגָּבֹל רָאָה עָנִי בְשִׁבְט עֵבְרָתוֹ: ב אוֹתֵי נְהַג וַיִּלְךְ חֶשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר: ג אַךְ בִּי יֵשֵׁב יִהְיֶךָ יָדוֹ כָּל־הַיּוֹם: ד בָּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שִׁבְר עֲצָמוֹתַי: ה בָּנָה עָלַי וַיִּקְרַף רֹאשׁ וּתְלָאָה: ו בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתֵּי עוֹלָם: ז גָּדַר בְּעַדִּי וְלֹא אֶצֵּא הַכְּבִיד נִחְשָׁתִי: ח גַּם כִּי אֶזְעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלֹתִי: ט גָּדַר דַּרְכֵי בְּגִזִּית נְתִיבֹתַי עֹהָ: י דָּב אַרְבִּי הוּא לִי אֲרִיָּה [אַרְיָ] בְּמַסְתָּרִים: יא דַּרְכֵי סוּרָר וַיִּפְשְׁחֵנִי שְׁמֵנִי שָׁמַם: יב דַּרְךְ קִשְׁתּוֹ וַיִּצִּיבֵנִי כַּמָּטְרָא לַחֶץ:

It is 1480...The Inquisition seeks out Jews simply for being Jewish. It forcefully demands their conversion. The prince for refusal is burning at the stake...And the date is Tisha B'av

It is 1882...The same Russian government that claimed to protect our ancestors, instigated the pogroms that took place throughout Russia...And the date is Tisha B'av

It is 1945...One third of the Jewish people have been slaughtered in German Death factories...And the date is Tisha B'av

## איכה - פרק ד

א אִיכָּה יוּעַם זָהָב יִשְׁנָא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבָנֵי־קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חֻצוֹת: ב בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אִיכָּה נִחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי־חָרָשׁ מַעֲשֵׂה יָדֵי יוֹצֵר: ג גַּם־תִּנְיִן [תַּנִּינִם] חָלְצוּ שָׂדֵה הַיְגִיקוּ גּוֹרִיהֶן בַּת־עַמִּי לְאַכְזֹר כִּי עֵנִים [בְּיַעֲנִים] בְּמַדְבָּר: ד דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חֻכּוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׁאַלוּ לָחֶם פָּרַשׁ אֵין לָהֶם: ה הָאֲכָלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ בַּחֻצוֹת הָאֲמָנִים עָלַי תוֹלַע חֲבָקוּ אֲשַׁפְּתוֹת:

It is 1970...A synagogue in Boston has been desecrated and its Torah scrolls burned...And the date is Tisha B'av.

It is 1972...Thirteen Israeli athletes are kidnapped and murdered at the supposed spirit of international cooperation, the Munich Summer Olympics in Germany...And the date is Tisha B'av.

It is 2000...Peace talks have fallen apart at Camp David. The clear path towards

peace, that had been negotiated for 7 long years, is marred by death and violence. The second Intifada begins and our faith is tested as we wonder where the solution to this violence lies...And the date is Tisha B'av.

## איכה - פרק ה

א זְכוֹר יְהוָה מִה־הָיָה לָנוּ הַבַּיִט [הַבְּיָטָה] וּרְאֵה אֶת־חַרְפֹּתֵינוּ: ב גַּחְלָתָנוּ נִהְפְּכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: ג יְתוּמִים הָיִינוּ אִין [וְאִין] אָב אֲמַתֵּינוּ כְּאַלְמָנוֹת: ד מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ: ה עַל צוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ יִגְעֵנוּ לֹא [וְלֹא] הוֹנַח־לָנוּ: ו מִצְרַיִם נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבְעַ לַחֶם: ז אֲבַתֵּינוּ חָטְאוּ אֵינָם [וְאֵינָם] אֲנַחְנוּ [וְאֲנַחְנוּ] עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבְלָנוּ: ח עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ פֶּרֶק אִין מִיָּדָם: ט בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחֲמָנוּ מִפְּנֵי חָרֵב הַמִּדְבָּר: י עוֹרָנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעַב: יא גְּשִׁים בְּצִיּוֹן עָנּוּ בְּתֵלֵת בְּעָרֵי יְהוּדָה: יב שָׂרִים בְּיָדָם נִתְּלוּ פְּנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ: יג בַּחוּרִים סָחוּן גָּשְׁאוּ וְנִעְרִים בְּעֶץ כָּשָׁלוּ: יד זִקְנִים מִשְׁעַר שְׁבָתוֹ בַּחוּרִים מִגִּינֹתָם: טו שְׁבַת מְשׁוּשׁ לִבָּנוּ נִהְפְּךְ לְאַבֵּל מִחֲלָנוּ: טז נִפְלָה עֶטְרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹיֵ־נָא לָנוּ כִּי חָטְאֵנוּ: יז עַל־זֶה הָיָה דָוָה לִבָּנוּ עַל־אֵלֶּה חֲשָׁנוּ עֵינֵינוּ: יח עַל הַר־צִיּוֹן שִׁשְׁמָם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ־בוֹ: יט אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כִּסְאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר: כ לָמָּה לְנֹצַחַ תִּשְׁכַּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים: כא הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ וְנִשׁוּב [וְנִשׁוּבָה] חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כב כִּי אִם־מָאֵס מְאִסְתָּנוּ קִצְפַּת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד:

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ וְנִשׁוּב [וְנִשׁוּבָה] חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

It is 2005...The violence on both sides has not abated. We still read about regular bombings. Now Israel faces difficult internal strife over a tiny strip of land called Gaza. There is must unrest on all sides, and everyone fears that they will lose their homeland...And the date is Tisha B'av.

Al na-ha-rot (3x) Bavel  
Sham Yashavnu gam ba-chi-nu  
B'zoch-rei-nu (3x) et Tziyon

עַל נְהָרוֹת בָּבֶל  
שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ  
בְּזִכְרֵינוּ אֶת צִיּוֹן

By the waters, the waters of Babylon  
We lay down and wept, and wept, for thee Zion  
We remember thee, remember thee, remember thee Zion  
(psalm 137)

We are a people in mourning but not in despair; overcome with grief but devoid of self-pity; lamenting disaster, recollecting sins, self-impeaching. Mourning is repentance. We are a people in a mourning that calls for mending.

Such deep sorrow is cleansing. It is a non-deliberate way of expanding compassion, of understanding the non-finality of current history. Lamentation leaves behind an echo in all our laughing. Yet that deep sorrow is also experienced as a prelude to redemption.

- Abraham Joshua Heschel

### אלי ציון

אלי ציון ועריה. כמו אשה בצירה  
וכבתולה חנרת שק על בעל נעוריה

עלי ארמון אשר נטש באשמת צאן עדריה  
ועל ביאת מחרפי אל בתוך מקדש חדריה: (אלי ציון)  
עלי גלות משרתי אל. מנעימי שיר זמריה  
ועל דמם אשר שפך. כמו מימי יאוריה: (אלי ציון)

#### **Chorus**

**Wail, O Zion, with your cities, like a woman in travail.**

**Like a maiden girl in sackcloth for the husband of her youth**

⌘ For God's palace, now forsaken through the sin of Zion's flocks

⌘ For the entrance of blasphemers trampling in her sacred halls

⌘ For the exile of God's servants, sweet singers of her melodies

⌘ And for their blood that poured forth like the waters in her streams